

ВІДГУК

**рецензента – кандидата юридичних наук,
доцента Кметик Христини Володимирівни на дисертаційну роботу
Олєйнікової Тамари Володимирівни на тему «Адміністративно-правове
регулювання підвищення кваліфікації та атестації медичних
працівників», подану на здобуття ступеня доктора філософії
з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»**

Актуальність теми дослідження. Сучасний етап реформування системи охорони здоров'я України, інтеграція держави до європейського правового простору, цифровізація публічного управління, а також функціонування медичної галузі в умовах воєнного стану зумовлюють необхідність удосконалення адміністративно-правових механізмів забезпечення професійної компетентності медичних працівників.

Якість надання медичної допомоги безпосередньо залежить від рівня професійної підготовки медичного персоналу, ефективності системи безперервного професійного розвитку та об'єктивності процедур оцінювання професійної компетентності. Водночас, чинне законодавство України у цій сфері характеризується певною фрагментарністю, недостатньою узгодженістю нормативно-правових актів, відсутністю єдиних підходів до організації атестації та належного нормативного забезпечення окремих елементів безперервного професійного розвитку медичних працівників. Особливої актуальності ці проблеми набули в умовах реформування післядипломної медичної освіти, розвитку нових механізмів професійного навчання, цифровізації освітніх процесів та адаптації національної системи до європейських стандартів.

Актуальність теми «Адміністративно-правове регулювання підвищення кваліфікації та атестації медичних працівників» також визначається необхідністю наукового осмислення новітніх законодавчих змін у сфері медичної освіти та професійного розвитку медичних працівників, вироблення

комплексних пропозицій щодо вдосконалення адміністративно-правового регулювання зазначених відносин із урахуванням міжнародного та європейського досвіду. Проведене дослідження спрямоване на вирішення актуальних теоретичних і прикладних проблем, що мають істотне значення для подальшого розвитку адміністративного права, удосконалення державної політики у сфері охорони здоров'я та забезпечення ефективного функціонування системи безперервного професійного розвитку медичних працівників. Отже, тема дисертаційної роботи Олейнікової Т.В. є своєчасною, соціально значущою та повністю відповідає сучасним потребам розвитку адміністративно-правової науки й практики публічного управління у сфері охорони здоров'я.

Обґрунтованість наукових положень, висновків і рекомендацій, що містяться в дисертації. Рецензоване дисертаційне дослідження виконане на належному теоретичному та методологічному рівнях. Робота оформлена як спеціально підготовлений рукопис, що має завершений характер і вирізняється внутрішньою єдністю.

Наукові положення, висновки та рекомендації дисертації є належно обґрунтованими й базуються на комплексному аналізі наукових праць, чинного законодавства України, міжнародних нормативно-правових актів та європейського досвіду адміністративно-правового регулювання професійного розвитку медичних працівників.

Концепція дослідження характеризується логічністю та цілісністю. Чітко визначені мета, завдання, об'єкт і предмет дослідження зумовили послідовну структуру роботи та забезпечили комплексне розкриття проблематики адміністративно-правового регулювання підвищення кваліфікації й атестації медичних працівників.

Обґрунтованість висновків забезпечена коректним застосуванням комплексу сучасних методів наукового пізнання, зокрема системного, діалектичного, формально-юридичного, порівняльно-правового, соціально-правового та інших спеціальних методів, що дозволило отримати об'єктивні

й достовірні результати. Запропоновані рекомендації мають належне теоретичне та практичне підґрунтя й можуть бути використані у нормотворчій діяльності, правозастосовній практиці та подальших наукових дослідженнях.

Достовірність та новизна наукових положень, висновків і рекомендацій. Наукова новизна одержаних результатів полягає у комплексному вирішенні проблем адміністративно-правового регулювання підвищення кваліфікації та атестації медичних працівників, що знайшло відображення у низці положень, винесених автором на захист.

По-перше, заслуговує на позитивну оцінку вперше розроблена автором цілісна концепція модернізації адміністративно-правового механізму функціонування післядипломної медичної освіти. Вона охоплює удосконалення нормативного забезпечення освітньої, наукової та фінансово-господарської діяльності, передбачає запровадження державних стандартів післядипломної медичної освіти, інституту лікарської резидентури, національної електронної інфраструктури безперервного професійного розвитку та механізму державного ваучерного фінансування підвищення кваліфікації медичних працівників.

По-друге, науковий інтерес становить запропонована система адміністративно-правових заходів щодо подолання бар'єрів у сфері післядипломної медичної освіти, а також обґрунтування необхідності законодавчого закріплення лікарського самоврядування як суб'єкта публічно-правових відносин із відповідними повноваженнями у сфері атестації та безперервного професійного розвитку медичних працівників.

По-третє, позитивної оцінки заслуговують удосконалені автором підходи до визначення ролі професійних самоврядних організацій у системі охорони здоров'я, нормативного забезпечення діяльності закладів післядипломної освіти та інтеграції післядипломної медичної освіти до системи вищої освіти України з урахуванням зарубіжного досвіду.

По-четверте, вагоме теоретичне і практичне значення мають положення, що дістали подальшого розвитку, зокрема концепція впровадження лікарського самоврядування, ідея поступового розмежування повноважень між державними органами та професійними спільнотами у сфері атестації лікарів, а також пропозиції щодо реструктуризації закладів післядипломної освіти. Ці результати становлять суттєвий внесок у розвиток науки адміністративного права та можуть бути використані при вдосконаленні законодавства у сфері охорони здоров'я.

У роботі містяться й інші слушні положення, висновки та пропозиції.

Зміст дисертаційної роботи свідчить про логічне та послідовне викладення матеріалу. Автор повною мірою виконав поставлені в роботі завдання, розкрив її тему.

Резюмуючи висловлене, можна констатувати, що дисертаційна робота Олсінікової Т.В. характеризується актуальністю, новизною і практичною цінністю.

Повнота викладу одержаних результатів. Основні результати дисертаційної роботи викладено у 3 статтях, опублікованих у наукових фахових виданнях України, 6 тезах наукових повідомлень на науково-практичних конференціях, 1 колективній монографії.

Загалом дисертація характеризується належним рівнем наукової аргументації, логічною структурою та практичною спрямованістю. Робота має як теоретичне, так і прикладне значення. Окремі положення можуть слугувати підґрунтям для подальших наукових досліджень і нормотворчої діяльності у відповідній сфері.

Дискусійні положення та зауваження до дисертації. Вважаємо за необхідне звернути увагу на деякі дискусійні та недостатньо аргументовані положення, які могли б слугувати предметом подальших наукових досліджень чи певної дискусії під час публічного захисту:

1. У дисертації здійснено ґрунтовний аналіз сучасного стану адміністративно-правового регулювання підвищення кваліфікації та атестації

медичних працівників, а також запропоновано низку перспективних напрямів його вдосконалення. Водночас, окремі авторські пропозиції щодо модернізації нормативного регулювання мають концептуальний характер і могли би бути додатково проілюстровані конкретними прикладами їх законодавчої реалізації, зокрема шляхом формулювання проєктів окремих нормативних положень або змін до чинних нормативно-правових актів. У зв'язку з цим цікаво було би почути позицію автора щодо того, які із запропонованих змін, на її думку, можуть бути реалізовані вже на сучасному етапі реформування системи охорони здоров'я, а які потребують більш тривалого нормативного та організаційного забезпечення.

2. Позитивно оцінюючи комплексний характер дослідження, слід відзначити, що окремі положення роботи могли би бути додатково підсилені ширшим висвітленням практичного досвіду функціонування закладів післядипломної медичної освіти та їх взаємодії із закладами охорони здоров'я в умовах сучасної реформи медичної галузі. Такий аналіз дозволив би ще більш наочно продемонструвати ефективність запропонованих автором адміністративно-правових механізмів у практичній площині. У цьому контексті хотілося б почути думку автора щодо того, який із наявних організаційно-правових проблем функціонування системи післядипломної медичної освіти потребують першочергового вирішення з позиції правозастосовної практики.

Загалом наведені зауваження спрямовані **виключно на уточнення позиції здобувача і не применшують високої оцінки якості дослідження та зроблених на його основі висновків.**

Загальний висновок. Дисертаційне дослідження Олєйнікової Тамари Володимирівни «Адміністративно-правове регулювання підвищення кваліфікації та атестації медичних працівників» є цілісною, логічно завершеною науковою працею, рівень оформлення якої повністю відповідає встановленим стандартам та чинним нормативно-правовим вимогам. У рецензованій роботі запропоновано авторське вирішення актуального

наукового завдання, що полягає у розробленні теоретико-правових засад та обґрунтуванні напрямів удосконалення адміністративно-правового регулювання підвищення кваліфікації й атестації медичних працівників в умовах реформування системи охорони здоров'я України, з урахуванням сучасних європейських підходів до організації післядипломної медичної освіти, безперервного професійного розвитку та лікарського самоврядування.

Дисертація Олейнікової Тамари Володимирівни на тему «Адміністративно-правове регулювання підвищення кваліфікації та атестації медичних працівників», подана на здобуття ступеня доктора філософії, відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами), п. 6 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44, а її автор – Олейнікова Тамара Володимирівна – заслуговує на присудження їй ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».

Рецензент:

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри права

Факультету права та міжнародних відносин

Національного університету

«Київський авіаційний інститут»

Х. Кметик

Христина КМЕТИК

*Христина Кметик
секретар КАН
Ірина Павлова*